

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3XObdo/2/2023
Identifikačné číslo spisu:	3512210420
Dátum vydania rozhodnutia:	26.04.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:3512210420.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska ul. 71, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 7C/295/2012, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 31. mája 2017, č. k. 4Co/311/2016-246, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a .
- II. Žalovanému n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne napadnutým uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 11. februára 2015, č. k. 7C/295/2012-161, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok 20,- eur za odvolanie proti rozsudku okresného súdu. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalobca.

2. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu konajúca zamestnancom v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. b/ CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

3. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP, na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 OSP.

4. Na odôvodnenie svojho záveru najvyšší súd v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom, na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom bola v týchto konaniach podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania. Ako príklad dovolací súd uvádza konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2Cdo/280/2014, 3Cdo/180/2014, 4Cdo/266/2014, 6Cdo/221/2014, 6Cdo/253/2014, 6Cdo/278/2014, 6Cdo/279/2014, 7Cdo/398/2014 a 8Cdo/220/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 CSP už ďalšie dôvody neuvádza.

5. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie žalobcu proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

6. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva, pretože žalovanému v dovolacom konaní žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

7. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.